

BİD'AT TAŞIYAN KİMSELER VE ALLAH'I ZİKREDENLER

لَا يَقْبَلُ اللَّهُ لِصَاحِبِ بِدْعَةٍ صَلَاةً وَلَا صَوْمًا
وَلَا صَدَقَةً وَلَا حَجًّا وَلَا عُمْرَةً وَلَا جِهَادًا وَلَا
صَرْفًا وَلَا عَدْلًا يَخْرُجُ مِنَ الْإِسْلَامِ كَمَا تَخْرُجُ
الشَّعْرَةُ مِنَ الْعَجِينِ

*Lâ yekbelullahu li-sahibi bid'atin salâten
ve lâ savmen ve lâ sadakaten ve lâ haccen ve
lâ umreten ve lâ cihâden ve lâ sarfen ve lâ
'adlen yahrucu mine'l-islâmi kemâ tahrucü's-
şa'ratu mine'l-acîni.*

Sadaka Resûlallah fîmâ kâl ev kemâ kâl.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Allah'ın selâmı, rahmeti, bereketi üzeri-
nize olsun. Peygamber Efendimiz'in *sallallahu
aleyhi ve sellem* hadîs-i şerîflerini okuyup izah
etmek istiyoruz.

Bu izahlara başlamazdan önce Peygamber
sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'e sevgi-
mizin, saygımızın, bağlılığımızın,

ümmeîliğimiz bir nişanesi olmak üzere onun nûr-u pâkine hediye olsun diye, ve onun cümle âlinin ve ashabının ve etbahının, ahbabının ruhlarına hediye olsun diye, sair enbiyâ ve mürselîn ve cümle evliyaullah ve mukarrabinin ve bilhassa Ümmeî-i Muhammed'in irşadı ile meşgul olmuş olan sâdât ve meşâyih-ı turuk-u aliyemizin cümlesinin ruhlarına hediye olsun diye, kendisinden feyz aldığımız Hocamız Muhammed Zahid Kotku b. İbrahim el-Bursevî hazretlerinin, eserini okuduğumuz Gümüşhaneli Ahmed Ziyaeddin Efendi hazretlerinin bu hadisleri bize nakil ve rivayet etmiş olan nâkil ve ravilerin ve alimlerin ruhlarına hediye olsun diye, bu beldeleri fetheden Fatih Sultan Mehmed Han hazretlerinin ve ordusunun mübarek askerlerinin, şehitlerin, gazilerin ruhlarına hediye olsun diye, bu caminin banisi İskender Paşa'nın ve cümle hayrât ü hasenât sahiplerinin ruhlarına hediye olsun diye, ve bu beldede metfun olduğu rivayet olunan enbiyanın, sahabenin, tabiinin, salihlerin ruhlarına hediye olsun diye, ve nihayet uzaktan yakından bu hadîs-i şerîfleri dinlemek üzere şu meclise gelip cem olmuş, toplanmış olan siz muhterem

kardeşlerimizin de ahirete göçmüş bütün sev-
diklerinin ve yakınlarının ruhlarına ayrı ayrı
hediye olsun, ruhları şâd olsun, Kabirleri pür
nur olsun, makamları âlî olsun diye, biz yaşa-
yan müslümanlar da Rabbimizin rızasına uygun
yaşayalım, Kur'ân-ı Kerîm'in yolunda yürüye-
lim, Peygamber Efendimiz'in sünnetini tuta-
lım ihya edelim diye bir *Fâtiha* üç *Ihlâs-ı Şerîfe*
okuyalım öyle başlayalım. Buyurun...

İlk hadîs-i şerîf *Râmûzü'l-ehâdîs* kitabının
489. sayfasının onbirinci hadîs-i şerîfidir. Pey-
gamber *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretleri
İbn Mâce'nin Huzeyfe *radıyallahu anh*'ten ri-
vayet ettiğine göre bid'at ehlinin ibadetlerinin
kabul olmayacağını şöyle ifade buyurmuş;

a. Bidat Sahibinin İbadetleri Kabul Olmaz

لَا يَقْبَلُ اللَّهُ لِصَاحِبِ بِدْعَةٍ صَلَاةً وَلَا صَوْمًا
وَلَا صَدَقَةً وَلَا حَجًّا وَلَا عُمْرَةً وَلَا جِهَادًا وَلَا
صَرْفًا وَلَا عَدْلًا يَخْرُجُ مِنَ الْإِسْلَامِ كَمَا تَخْرُجُ
الشَّعْرَةُ مِنَ الْعَجِينِ

*Lâ yekbelullahu li-sahibi bid'atin salâten ve lâ savmen ve lâ sadakaten ve lâ haccen ve lâ umreten ve lâ cihâden ve lâ sarfen ve lâ 'adlen yahrucu mine'l-islâmi kemâ tahrucü'ş-şaratu mine'l-acîni.*¹

Lâ yekbelullahu. “Allahu Teâlâ hazretleri kabul etmez, etmeyecek.” *Li-sahibi bid'atin.* “Bir bid'at ortaya çıkarmış, bid'at sahibinin kabul etmeyecek.” *Salâten.* “Bir namazını.” *Ve lâ savmen.* “Bir orucunu.” *Ve lâ sadakaten.* “Bir sadakasını.” *Ve lâ haccen.* “Bir haccını.” *Ve lâ umreten.* “Bir umresini.” *Ve lâ cihâden.* “Bir cihadını.” Yani hiçbirini. *Ve lâ sarfen.* “Tevbesini.” veyahut bir izaha göre şefaatinin. *Ve lâ adlen.* “Adaletini.” veyahut fidyesini, farzını yani hiçbir şeyini kabul etmeyecek. *Yahrucu mine'l-islâmi.* “Bu bid'atı ortaya çıkaran kimse İslâm'dan çıkar.” Öyle kolaylıkla çıkar ki; *Kemâ tahrucü'ş-şaratu mine'l-acîni.* “Hamurun içinden kılın böyle çekildiği zaman kolayca çıktığı gibi çıkıp sıyrılıp çıkar.”

Zaten onun içinde değil, onun içine yanlışlıkla düşmüş atılması gereken bir şey,

---

¹ Gümüştânevî, *Râmûz*, 489, r. 11.

oradan nasıl kılı çekip çıkartırsan İslâm'dan öyle çıkıp gider. İslâm ile ilgisi kalmaz. Yani kıl çekilip gider gibi İslâm'dan gider.

Burada bu bid'at kelimesini Peygamber Efendimiz umumi mânasıyla kullanmış. Yani ibadetteki bid'at mı, yani sünnet-i seniyyeye uygun olmayan yeni uydurma, fantezi ibadetler mi? Kendiliğinden ortaya konulmuş yeni dini usul ibadet usulleri mi? Yoksa itikattaki Peygamber Efendimiz'in söylememiş olduğu dinde aslı esası olmayan yanlış laflar, sözler mi?

Genel mânasıyla söylediğine göre şerhi yapan hocamız Gümüşhaneli hazretleri diyor ki; madem böyle genel söyledi o zaman hepsi buna dahildir. Yani ne itikattaki bid'atin, nede ibadetteki, usuldeki, yaşayış tarzındaki bid'atin tutar tarafı yoktur; insanı bu feci duruma hepsi düşürür demek. Onun için müslümanlar dinin aslına, özüne bağlı kalmağa eski devirlerden beri son derece titiz davranmışlar ve dinin üzerine titremişlerdir. Yani dinin aslına bir şey ilave etmeyeyim diye.

Bunun en aşırı misâlini Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz'de görüyoruz. Peygamber

Efendimiz'in o kadar yakını, türbesinde, kabirde bile yoldaşı, arkadaşı olmuş; hicrette, mağarada arkadaşı olmuş. Kur'ân-ı Kerîm'de methi² geçen hakkında sûre inen³ mübarek, ümmetin en faziletlisi, başımızın tacı Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz. Bu Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz'e Hz. Ömer filan gibi sahabenin ötekileri geliyorlar. Düşünüp, taşınıp karar vermiş kimseler diyorlar ki;

Ey Halife! Peygamber Efendimiz'den sonra bu makama sen geçtin. Bu Kur'ân-ı Kerîm'i ezberlemiş âlimler, hafızlar cihatlarda, savaşlarda şehit ediliyor. Bir [defasında] 70 tanesini bir kabile çağırdı. Ondan sonra bir kenarda kısırdılar, üstüne baskın yaptılar. 70 tane kıymetli hafızı öldürdüler. Yani kabilelere din öğretmeye gidecek iken, onlar öyle çağırılmışken, -hani halk tabirinde kalleşlik deniliyor.- kalleş bir tarzda onları kenarda bastırdılar, şehit ettiler.

Bu tabii sahâbe-i kirâm arasında çok büyük telaş uyandırdı. Ölümünden korkmuyorlar onlar da Kur-an'ı kim bilecek, kim anlatacak

---

2

3

başkalarına? Ölümden korkmadıklarına bir misal söyleyeyim.

Gazâdan dönüp de sağlam dönenlerin yüzüne bakmamışlar. “Siz niye arkadaşlarınız gibi şehit olmadınız, niye sağlam geldiniz?” diye. Yani sağ gelmek meziyet değil. Yoksa cepheden mi kaçtınız? [diye sormuşlar.]

Hiç kimse yüzüne bakmamış da Peygamber Efendimiz; “Hayır, onların durumu şöyle oldu böyle oldu diye onları aklayıcı sözler söyleyince, [susmuşlar.] Öteki kardeşleriniz şehit oldu da siz niye böyle sağ salim Medine’ye geliyorsunuz diye cihada giden arkadaşlarının yüzüne bakmıyorlar! Ölümden korkmaz onlar. Ölüm korkusu değil, Kur’ân-ı Kerîm’in kaybolması korkusu. Ya hafızlar gider de Kur’ân-ı Kerîm kaybolursa...

“Gel ey halîfe-i Resûlillah! Ey Resûlullah’ın makamına halef olmuş, gelmiş oturmuş olan, onun halifesi olan Ebû Bekr-i Sıddîk! Şu Kur’ân-ı Kerîm’in hafızları birer ikişer ölüyor. Şunları toplayalım, yazalım bu ayetleri, Mushaf hâline getirelim deyince Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz düşünmüş.

Ne kadar düşünmüş?

1 dakika mı? 5 dakika mı? 6 dakika mı? 10 dakika mı?, 1 gün mü? 1 hafta mı? 6 ay düşünmüş!

Neden?

“Resûlullah’ın yapmadığı bir şeyi yaparsam acaba bid’at olur mu?” diye. Yani dinin aslını, özünü saklamaktaki mübareklerin titizliğine bakın!

Toplanacak olan ne?

Kur’ân-ı Kerîm’in ayetleri mushaf hâline getirilecek, yazılacak bir cilt hâline getirilecek. Muhtelif kâğıtların, muhtelif yazı malzemesinin üzerinde yazılı duruyor. Hayır, derli toplu olacak ama Resûlullah Efendimiz’in zamanında vahiy devam ettiği için -boyuna vahiy geliyor- yapılmamış bir şey. Acaba ben yaparsam bid’at olur mu diye arkadaşlarım, kardeşlerim 6 ay Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz Kur’ân-ı Kerîm’in toplanması meselesini düşündü.

Biz günahlarda 6 saniye düşünmüyoruz. Sevaplı işlerde değil günahları işlemekte 6 saniye tereddüdümüz yok. Müslümanlar cump günahın, haramın içine atıyorlar. Bu

müslümanları o eski müslümanlar görseler ne yaparlardı?

Bid'at dinde aslı esası olmayan, Resûlullah Efendimiz'in söylemediği, öğretmediği bir şeyi ortaya çıkartmak. Yeniden çıkma bir şey. Hani "yeni çıktı" diyoruz ya, dinde öyle yeni çıktı yok. Dinde her şeyin sahibi var.

Kur'ân-ı Kerîm'de var mı?

Var, o zaman yap.

Peygamber Efendimiz tavsiye etmiş mi?

Etmiş, o zaman yap.

Kur'ân-ı Kerîm yasaklamış mı?

Yasaklamış, o zaman bırak.

b. Faize Karşı Tavrımız

Takva ehli insanların bu işleri nasıl düşündüğüne bir misal olsun diye söylüyorum. Mehmed Zahid hocamız *rahmetullah aleyh* sağken Ankara'dan çok yüksek bazı dostlar, tanıdıklar geldiler dediler ki;

"Efendim, bizim maaşlarımızdan tasarruf bonusu kestiler. Tasarruf bonusu kestikten sonra da onun mukabilinde aldıkları paranın

yerine bir kâğıt verdiler. Kâğıdın bir tarafında aldıkları para yazıyor; 100 lira, 1000 lira neyse. Bir tarafında da küçük küçük pul gibi parçalar var. Kupon deniliyor. Ondan faizi koparılıyor. Bu parayı bizden 3-5 sene önce aldığı zaman bu parayla bir file yiyecek alınıyordu. Şimdi küçücük bir şey alınamaz. Paranın değeri düştüğü için kıymeti kalmadı. Bu kâğıtları yani bu kenardaki yazılı şeyleri alabilir miyiz? Kıymeti düştü, bizden aldığı paradan da az kalıyor. Bunu alabilir miyiz? diye sordular.

Ben de bakalım ne diyecek diye dikkatle dinliyorum. Hocamız dedi ki;

“O kâğıtların üstünde ne yazıyor?” Bilmezliğe vuruyor, mahsustan soruyor. “Ne yazıyor? dedi.

Tasarruf bonosunun faizi.

“Ne yazıyor? dedi.

Faizi yazıyor.

“O zaman alamazsınız.” dedi.

Bitti! Yani Allah faiz yemeyin demiş; hocamız onu ye mi diyecek? Der mi?

Oradan benim ziyanım olacak!

Bin yıllık ziyan olsun. Ben Allah'ın rızasını kazanayım da ne olursa olsun. Allah öbür taraftan kâr ettirir. Beri taraftan;

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ

*Yemhakullâhur-ribâ ve yurbi's-sadakâti.*⁴

“Allah faizi mahveder, siler, sadakayı geliştirir.” diyor. Kur'ân-ı Kerîm diyor. Sen cebinden fakire sadaka verirsin; bakarsın kesen bu taraftan şişkinleşmiş, dolmuş bir yerden paralar gelmiş. Oo, zenginleşmişsin, geçimin düzelmiş.

Ötekisi sadaka vermez, faiz alır, faiz yer, borçtan kurtulmaz; arabası kaza yapar, çocuğu sakat doğar, hasta olur. Hanımı ile geçi-nemez, evine yangın, fabrikasına zarar gelir. Malına telefât gelir. Bilmem sel basar.

Neden?

Her şeyin sahibi Allah da ondan.

Allah'a oyun oynanır mı?

Hâşâ! Sümme haşâ! Allah yapmayın demiş, yapıyor.

---

⁴ 2/Bakara, 276.

Nasıl Yapıyor?

Gözünün içine baka baka yapıyor! Yapmayacaksın. Yani takvâ ehli insanlar bak nasıl yapıyor.

Ne yazmış onun üstünde?

Faiz.

“O zaman alamazsın.” dedi. Bitti.

Bu en son şeylerde de yine böyle bir şey oldu. Birçok alim arasında meseleler konuşuldu. İşte bu memurlardan memur yardımlaşma kesintisi diye, “meyak” diye bir şey kesildi. Sonradan bu iş tutmadı. İptal oldu. Kesilen paralar iade edildi. Aldık. Bir de devletin elinde şu kadar beklediğinden dolayı faizi var. Onu da ikinci postada, ikinci taksitle verecek. O alınır mı? Alınmaz mı?

Kitaplar yazmağa başladı. Bizim gazeteler yazmağa başladı. İslâmî bakımdan şöyledir, böyledir filan. Kimisi cevaz, fetva veriyorlar. Ben de eskiden Diyanet İşleri Başkanlığı yapmış olan bir arkadaşın evindeyim, tesadüfen. Ona da bir mektup gelmiş, soruyorlar. İşte o da nerdeyse alınabilir diyecek yani o noktaya gelecek.

Bir kasabadan bir fakih, din alimi arkadaşımız var. O mektup yazmış diyor ki;

“Gazetelerde bu alınabilir filan diye bizim dostlarımızın, din âlimlerimizin biraz böyle müsaadekâr sözler söylediğini duyuyoruz. Şu memlekette zaten haram yemeyen azıcık bir namuslu insan kaldı. Onları da faize bulaştırmayın.” diye arkadaş mektup yazmış.

Alınmaması lazım çünkü adı faiz. Faiz olunca alınması doğru olmaz.

Almazsan ne olur?

Hazineye gider. Kalsın, devletin hazinesi!

Alırsan ne olur?

Dulun, yetimin, ihtiyarın, işçini, köylünün, ziraatçının, herkesin hakkından senin üstüne hak yapışacak. Mahşerde bir büyük kalabalık... Haydi ayıkla pirincin taşını. Almayan arkadaşlar almadı. Alanlar fetvaya uydu, kılıfına uydurdu aldı.

Ben herkesin ne olduğunu ne bileyim ama alanlardan bazılarının, aldıklarından daha büyük zararlara uğradığını gördüm. Manevî şey bu böyle belli oluyor.

Allah bizi kale gibi sağlam müslüman et-sin.

Birazcık menfaat gördü mü sıcağın karşısındaki mum gibi eriyor.

Olmaz, müslüman çelik gibi olacak, kale gibi olacak.

Hayır, bu haram yapma! Bitti.

Efendim, söyleymiş de böyleymiş de, menfaat varmış da kar varmış da zarar varmış da...

Benim menfaatim, kârım ve zararım Allah'ın rızası. Allah beni severse ne mutlu bana! Sevdi mi zengin de eder, mesut da eder. İsterse fakir etsin. Kendisi bilir. Rabbimiz ne dilerse öyle yapar. Biz de onun kaderine razı gelmişiz. Dilerse yaşatır, dilerse öldürür, dilerse yükseltir, dilerse indirir. Dilerse sıhhatli eder öyle imtihan oluruz, dilerse hasta eder öyle imtihan oluruz.

Ben müslüman olarak dünya hayatının iki paralık işleri, hesapları için Rabbimin emrinin karşısına çıkabilir miyim?

Çıkamam, eskiden çıkamazdı, çıkmazlardı.

c. Vakıf Mallarının Satılması

Vakıf malı satılacak... Cumhuriyetin ilk yıllarında vakıf mallarını satışı çıkarmışlar. Vakıf malları çok, camiler çok, bunları satalım. Vakıf malı satılmaz. Devlet idaresinden birisi kara vermiş. Ben olsam o müdürlüğün başında, olmaz derim ama o zaman karar vermiş. Vakıf malı alınmaz diye müslümanlar girmediler şeylere. Ermenisi, yahudisi girdi onlar aldılar. Bazı müslümanlar girmiş satın almışlar tekrar hayra vermişler. Şimdi Nuruosmaniye camiinin müştemilatı olan dükkânların bazılarını ermeniler, yahudiler almış; kiliseyi havraya bağışlamış. Şimdi Nuruosmaniye camiinin müştemilatı kilisenin malı.

Yakışır mı? Türkiye’de, müslüman ülkesinde müslümana yakışır mı bu?

Olmuş. Milletimizi iyi terbiye etmemiz lazım. Haramı, helâl bilmesi lazım. Bu adam bu malı kazanmıştı. Şimdi bu İskenderpaşa camini yaptıran adam İskender Paşa, Allah rahmet eylesin. Burayı almış. Bir kubbeli cami yapmış.

Bunun arka tarafı, bizim geldiğimizde çöplüktü. Bu arka taraf çöplüktü, bu binalar yoktu. Şurada bir sibyan mektebi yani mahalle çocuklarının okuması, sabilerin okuması için mektep varmış. Onun da yerinde yeller esiyordu, çöplüktü orası.

Biz birer, ikişer, yavaş yavaş alarak bunu derlemeğe, toparlamağa çalıştık. Belki bunun etrafında, şu apartmanların olduğu yerlerde belki medresesi de vardı. Belki başka şeyleri vardı. Belki bu Paşa falanca yerdeki tarlayı, filanca yerdeki mülkü, hanı buna gelir getirsin diye bağışlamıştı. Belki bunun kandillilerin yağı, müezzinin imamı, maaşı, geçimi filan oradan gelecekti. Adamcağız bunları kazanmış, mülkiyeti, hakkı. Bunlar şuraya verilsin demiş. Yazmış, vakıfnâme yapmış. Bir başkası geliyor sonra onun vakıf şartlarını değiştiriyor, o işleri yapmıyor. Çok büyük günah! Haksızlık! Onun hakkına riayet etmemek oluyor.

Onun için muhterem kardeşlerim!

Size de böyle imtihanlar gelir, bize de gelir, herkese gelir. Bu hayat imtihan dünyasıdır.

Altından kendini gözet;

Zehiri teneke kupa içinde sunmazlar

diyor edebiyatçının birisi. Altından korun; zehirli şeyi teneke kupa içinde sunmazlar. Sana güzel bir ambalajda sunarlar. Günahı da şeytan öyle güzel bir ambalaj içinde sana takdim eder ki, için gider böyle. Bak ne güzel! Yap şunu, haydi işle şu günahı diye. Böyle için gider, nefsin içerden kışkırtır; haydi yap, haydi yap, haydi yap... İşte imtihan. Orada belli olur. Uzat elini şu harama, alıver. Bak polis yok, bekçi yok, hâkim yok, savcı yok, müfettiş yok. Aldın mı, köşeyi döndün mü tamam, bu para senin.

Almaz...

Geçen gün gazetelerde vardı; 8,5 milyon muydu liralık “Hâmiline muharrer çek.” Yani kim taşıyorsa, bankadan gidip onun alabileceği çek. İsme değil; Ali Efendi, Mehmet Efendi diye isim yazılmamış, “Hâmiline muharrer çek.” 8,5 milyon lira, [bankaya] götürse alır. Kimsede gık diyemez. Kanun öyle. Hâmili, kim taşıyorsa gider o çeki bankadan tahsil edebilir. Götürmüş sahibine vermiş. Sahibi de çıkarmış buna 100 bin lira bahşış vermiş. Bak 8,5 milyon lirayı almamış. Bekçi, belki ihtiyacı var.

Neden?

Namuslu! Şimdi diyebiliriz ki, yani bazıları da çıkar der ki;

“Hocam enayilik etmiş.” Böyle diyenler de olabilir değil mi? Etrafta bir sürü insan var. Alsaydı, koysaydı cebine, diyebilir.

Diyebilir ama ey böyle düşünen kardeşim! O 8,5 milyon liralık çeki sen düşürmüş olsaydın!? Şimdi düşün! Sen mesela fakülteden mezun oldun, bir iş tutacaksın. Yatalak bir annen var, bilmem hasta bir baban var, kardeşlerin var. İş tutacaksın sermaye lazım. Gittin köydeki tarlanı sattın. Satın alan adam sana “Hâmiline” 8,5 milyon liralık çek yazdı. [Çeki] aldın, hayatın ona bağlı! O çeki götüreceksin, sermaye kuracaksın. Bütün aile senin eline bakıyor ki sen kazanıp şey yapacaksın.

Onu bir bekçi almış. Hırsız kedinin ciğeri alıp, yiyip de yalandığı gibi senin karşında gidiyor bankadan alıp cebine koyuyor. Napalım, “Hâmiline muharra çek.” Enayilik mi edeceğim, vermem. Cebine koyuyor.

Razı gelir misin?

Yook, o zaman razı gelmem. Ha! O zaman kendine yapılmasına razı gelmiyorsan bu iş yapılmayacak demektir.

İşte bizim eski İslâmî terbiyemiz buydu. Kendine yapılmasını istemediğin bir şeyi başkasına yapmamaktı. Şimdi bunu adı enayilik oldu. Bu namusluluk, bu kahramanlık, bu tokgözlülük, bu fedakârlık, bu dürüstlük şimdi döndü dolaştı batı ahlakına göre aptallık oldu. Ötekisi açıkgözlülük oldu. Adam devleti dolandırıyor açıkgöz, bankayı dolandırıyor açıkgöz, sahte batma çıkma yapıyor açıkgöz, bir batıyor bir çıkıyor ondan sonra tekrar bakıyorsun Karagöz-Hacivat sahnesi gibi orta yerde piyasada, açıkgöz, Mercedeslerde geziyor, köşkerlerde yaşıyor...

Ne yaparsa yapsın. Firavun'un saltanatı daha fazlaydı. Karun'un saltanatından görenlerin gözleri kamaşıyordu. Ne oldu?

Onun için imanlı insanlı hali başkadır. Aç gezer, aç geceler, aç uyur harama el uzatmaz. Nâmahreme kuşak çözmez, sözünü eğri büğrü söylemez, dobra dobra konuşur, hakkı söyler.

Biz böyle bir ahlâka sahip millettik. Harp ettiğimiz diyarlara gittiğimiz zaman adamlar korkularından köylerini, bağlarını bırakıp dağlara kaçtıkları, mağaralara saklandıkları zaman, orduya üzüm lazım; üzümü toplamışız da üzümün parasını üzüm kütüklerine böyle paçavralarla bağlayıp geçmişiz. Öyle milletiz biz.

Bizim ecdadımız, bizden önceki müslümanlar bir beldeye hâkim olmuşlar, vergi almışlar. Sonradan askeri bir sebeple o beldeden çekilmeleri gerekmiş. O beldeyi müdafaa edemeyecek duruma düşmüşler, çekilecekler. Geri çekilirken bütün ahaliye vergilerini geri vermişler. Buyurun, paraları geri alın. Hıristiyanlara paraları geri vermişler. Diyorlar ki;

Biz size vermiştik ne diye bize geri veriyorsunuz?

Biz sizden bu vergiyi alınca sizi de emânımıza almıştık yani sizi de korumamıza, kanatlarımızın altına almıştık. Şimdi düşman geliyor, sizi koruyacak durumumuz yok. Bu para bize helal olmaz, alın. Paraları almışlar.[vermişler,] çekilmiş, gitmişler. Tarihe geçmiş bu misaller!

Biz dünya malına tamah etmeyen, harama bakmayan, haramda bir hayır olmadığını bilen bir millettik. Bizi aydınlatmak, batılılaştırmak için başka felsefeler getirdiler; kapitalizm, spirintüalizm getirdiler. Bilmem eksiztansiyelizm, varoluşçuluk getirdiler; komünizm getirdiler, ıvır zıvır getirdiler, milleti mahvettiler!

Adamın birisi bir hastalanmış; birisi bir ilaç söylemiş, yapmış; birisi bir ilaç söylemiş, yapmış; birisi bir ilaç söylemiş, yapmış. Onu içerken, bunu içerken sıhhati adam akıllı bozmuş, ölecek. Bir kâğıt getirin bana demiş. Bir kâğıt getirmişler, yazmış;

Benim kabir taşıma yazacaksınız ki; Bu adam iyi idi. Daha iyi olayım derken öldü.” Böyle yazın demiş. Bizim de memleketimiz bir sıkıntı geçirdi. Kocaman bir memleketti. Viyana’ya gittik de kuşattık da, “*Kahlenberg*” tepesinde askerlerimiz ordugâh kurdu. Viyana böyle gözümüzün önünde tabak gibi alamadık. Askerlerin arasında ihtilaf çıktı. Kırım askerleri 50.000 kişi ayrıldılar. Sonra düşman geldi. Çekilmek zorunda kaldık. Yani hudut Viyana... Bavyera’ya, Münih’in olduğu yerlere çok akınlar yapmışız. Bütün Yugoslavya, Bulgaristan,

Romanya, Kırım, Kafkasya, Yunanistan, Mora eyaletimiz, Tuna vilayetimiz... bizimken, birlik beraberlik olmamamızdan, ilimde geri kalmamızdan, düşmanı takip etmememizden... kabahatlerimiz çok! Kusurlarımızdan dolayı bu durumlara düştük.

Bu durumlardan kurtulmanın ilacı olarak bize zehir sundular. Bizi kendi köklerimizden, örfümüzden, dinimizden, imanımızdan kopardılar. Bizi rezil rüsva bir millet hâline getirmek istiyorlar. Namus neymiş, boşver... İçki, iç içe bildiğin kadar... Afyon, kullan kullanabildiğin kadar... Hırsızlık, arsızlık, edepsizlik, yap yapabildiğin kadar noktasına getirdiler. Babana itimat etmeyeceksin durumuna getirdiler...

Eskiden kapılar, pencereler açıktı. Bizim köyde kapılar kilitlenmezdi, açık dururdu. Yalnız iki halkanın arasında böyle örme bir ip vardır. Onu ona geçirip giderdi giden. Yani ben evde yokum demek. Girip de içeriye bağırap, çağırıp boşuna zaman kaybetmesin diye. Yoksa kilit vurulmazdı. Halkanın bu tarafındaki ipi alırsın, bu taraftaki halkaya geçirirsin, iki defa dolandırırısın. İki halka birbirine bağlı oldu mu sembol oluyor bu. Yani evde yokum demek. Su

doldurmağa gitmiş, tarlaya gitmiş üzüm toplayacak, bilmem ne yapacak, gelecek. Yani evde yok. Yoksa kapı açık! İpi çekiver, kapıyı aç, gir içeri. İç kapıda açık, ötekisi de açık, çık yukarıya otur. Böyleydik biz!.. Kimse kimsenin malına bakmazdı. İyileri bıraktık, kötülerini aldık.

Biz şimdi müslümanlar olarak neyin iyi, neyin kötü olduğunu anlamış bir grubuz. Allah ötekilere de akıl fikir versin.

Bid'at çıkartmayacağız, bid'ata iltifat etmeyeceğiz. Dini aslına, özüne, Peygamber Efendimiz'in öğrettiği şekle sâdık kalacağız. Dini aslı neyse, Peygamber Efendimiz'in nasıl yaşamışsa, nasıl öğretmişse öyle yapacağız.

Efendim, ben biraz Avrupalılardan birşey gördüm. Biraz Hindistan'a gittim, oradan da birşey gördüm. Çin'den de, Japonya'dan da bak gazeteler, mecmualar bir şey yazıyorlar. Ondan da katıştırsam, bundan da katıştırsam dinî törenlerimiz daha şaşalı olsa!..

Öyle şey yok, [ona] bid'at derler.

Din ne ise, Peygamber Efendimiz bize hiçbir şeyi eksik bırakmadı, her şeyi öğretti. O kadarını yaparız, sünnet olan kadarını yaparız,

fazlasını yapmayız. Efendimiz'in emrettiği kadarını yaparız. En güzeli odur.

d. Dengeli Müslüman Olacağız

Çok ibadet etsem, çok sevap kazansam!...

Peygamber Efendimiz, “Çok ibadet etmeyin, sonra bıkarsınız. Allah sizin çok ibadet etmenizden bıkmaz.”⁵ diyor. Siz bıkarsınız, mahvolursunuz. Ölçülü ibadet edin.. Allah'ın huzuruna layık ibadeti geniş geniş yapmağa kimse takat getiremez, kimsenin gücü yetmez.

Ölçülü, dengeli, devamlı müslüman olacağız. Ramazan'da müslüman, Ramazan'dan sonra ayyaş. Hac da sakallı, hac'dan sonra matruş. Cami de hacı hoca, camiden sonra kahvede poker, domino, adını bildiğim bilmediğim şu bu, tavla şak şuk pat küt oyun. Olmaz. Müslüman devamlı müslüman olacak yani her anında, her yaptığı işte Müslümanlığı belli olacak!

Bizim bir arkadaştan bahsettiler. Kardeş... Bir fakülteyi bitirmiş. Ufacık tefecik

ama Allah bir zekâ vermiş. Şimdi iki fakülte daha bitirmeğe çalışıyormuş. Bir tanesi bitmiş elde, çantada. Amerika'da iki tanesini daha bitirmek üzereymiş. Kız kardeşi varmış. Demek ki hepsi aileden müstesna insanlar. O da başörtülüymüş, Amerika'da tıp fakültesinin ikinci sınıfına gidiyormuş. Amerika'da, Batı'da, uygar memlekette başörtülü tıp fakültesinin gidiyormuş.

Anası babası da evlatlarının yanlarındaymış. Tahsilli insanlarmış; babası emekliymiş. Haydi boş durmayım diye o da bir fakülteye gidiyormuş. Annesi de bir fakülteye gidiyormuş. Ailece hepsi ilim yolunda ama müslüman. Beş vakit namazların kılıyorlarmış, örtülü... Amerikalılar hayran kalmışlar;

Yahu demişler; siz ne biçim milletsiniz? Ne biçim ümmetsiniz? Nesiniz siz?

“Biz müslümanız.” demişler

“Ee, bize de Müslümanlığı anlatsana!” diyorlarmış. Hayran kalıyorlar çünkü!

Benim bir profesör tabip arkadaşım vardı. Onun ahlakının güzelliğinden Amerika'daki profesör müslüman olmağa kalkmış.

Amerikalı, pratik adam yani bakıyor, bu güzel, tamam, hemen kabul ediyor.

Şimdi bu kardeşler, -bizim bu Türkiye memleketleri ya- bizim bu Türkiye'ye, İstanbul'a gelmişler. Geçen gün anlattılar. Yalova'ya gelmişler. Esenköy mü var orada, öyle bir yere. Yani deniz kenarında bir yere gelmişler. İki evlat, anne, baba 4 kişilik aile.

Tabi onların plajla filan ilgileri yok da. Deniz kenarı, hava güzel, manzara güzel, akşam biraz yürüyelim demişler. Başörtülü, mantolu filan... Oradakiler;

“Burada da mı bizi buldunuz, başörtülüler!” filan diye homurdanmağa, sağdan soldan laf atmağa başlamışlar. Yani deniz kenarında da biz plaja gidenleri rahatsız ediyormuşuz demek ki. Bakmışlar birkaç adım atmışlar, tadı yok, dönmüşler evlerine kapanmışlar.

“Biz Türkiye de yapamayacağız, Amerika'ya gidelim bari.” demişler. Böyle... Allah hayra döndürsün. Bizim memleketin bazı insanları ne yaptığını hiç bilmiyor, hiç bilmiyor! Yani masal değil olmuş hikâye. Kendisini daha görmedim ama şahsın adını da verebilirim.

Demek ki dinin aslına, özüne bağılı kalacağız, dinimize sımsıkı sarılacağız hurafelere, bid'atlere dalmayacağız. O zaman Müslümanlığın kıymeti oluyor.

Öyle olmazsa daha güzel yapayım derken bid'atlere saparsak, dalarsak yalan yanlış işlere, o zaman Allah neleri kabul etmiyor?

Hiçbir namazı kabul etmiyor. Çünkü bu bid'atçı, uydurukçu, yeni şeyler ortaya çıkartıcı bir adam. Bunun namazı, orucu, sadakası, haccı, umresi, cihadı kabul olmuyor. Cihad ediyor; cihadı kabul olmuyor. Nafilesi, farzı, tevbesi, fidyesi kabul olmuyor. Bid'at ehli insan, hamurdan kılın çekip çıkarıldığı gibi İslâm'dan çekip çıkmış olmuyor.

Acaba bizim bu halimizde bizim farkına varmadığımız, bilmediğimiz bazı bid'atler var da bizim bu çektiklerimiz ondan mı?

Çünkü şu dua çok makbul diyorlar; sabah akşam millet o duayı yapıyor, yine bir şey yok. Güya İslâm için çalışıyor, yine bir şey yok; güya oruç tutuyor, yine bir şey yok; güya namaz kılıyor, yine bir şey yok.

Ee, Allah duaları kabul ederdi. Peygamber Efendimiz böyle buyurmuş!?

Ha! Bid'atçidir... Bid'atçı ise kabul olmuyor.

Bak şimdi anladık işte! Bu hadîs-i şerîf bize çok mühim bir şey öğretti; bir insan bid'atçı oldu mu havanda su dövmek gibi oluyor, yaptığı şey işe yaramıyor.

Acaba bizim üzerimizde bid'at var mı? Dönelim şimdi kendimizi kontrol edelim.

Yüzüm Peygamber Efendimiz gibi mi?

Değil hocam. Ben memur olduğum için sakalımı keserim, bıyığımı keserim filan.

Kıyafetim Peygamber Efendimiz'in, dinimizin tarif ettiği tarzda mı?

Değil hocam. İşte bu Amerikan modası blujean pantolon, bu falanca modası, bu Japone kol modası; bu mini etek, bu yırtmaçlı etek modası; bu üstsüz, bu altsız modası... Eee! Ondan kabul olmuyor.

Adam veya kadın Ebû Eyyüb el-Ensârî hazretlerinin camisine gelip 3 tane mum yakınca her dediğinin olacağını sanıyor. Ben bir de

adak adadım, onu da kestirdim, şimdi benim istediğim olacak diyor. Hava alırsın sen, çok bekle...

Neden?

Bak burada bu işin kaidesi var. Elektrik şebekesini yaptığın, ana şebekeye bağlanmadan lamba yanıyor mu?

Yanmıyor. Evinde elektrik şebekesi var [ama yanmıyor.]

Neden?

Ana şebekeye bağlanmadın. Sen de kurbanını kesmişsin, adağını adamışsın, başına bir şifon örtmüşsün, -çok da sıkı bağlamıyor ki saçlarının berbere yaptırdığı dalgaları bozulmasın, şöyle bir hafifçe tutturuyor.- ondan sonra altında etekler yine Allahlık. Ondan sonra duasının kabul olmasını bekliyor.

Olmaz.

Neden?

Üstünde bid'at var, tepeden tırnağa sen bid'at kesilmişsin. Sen bid'at müslümansın, bid'at abidesi müslümansın. Yukarıdan aşağı

senin müslüman olduğuna 100 tane şahit, 1000 tane yemin lazım.

Valla da müslüman, billa da müslüman. Ben anasını tanırım, babasını tanırım. İngiliz değil, Fransız değil, Yunanlı değil, Bulgar değil valla Türk'tür bu, valla müslümandır!..

İyi ama hâlinde bir şey yok. Kendisine sor-san “benim kalbim temiz” diyor. Haydi ayıkla pirincin taşını!

Neyle temizledin? Pro ile mi, Fay ile mi? Ne yaptın? Deterjan ile mi, Lap ile mi?

Temiz, kalbi temizmiş! Hortum mu sar-kıttı?

Bid'at ehli oldu mu namazı kabul olmuyor-muş kardeşlerim! Bu hadisi unutmayın! Hâli-nizi Peygamber Efendimiz'in hâline uydurun. Peygamber Efendimiz'in sünnetine uyalım. Gi-yimimiz, kuşamımız, oturuşumuz, kalkışımız, sözümüz, sohbetimiz, ticaretimiz, hareketi-miz, konuşmamız, susmamız her şeyimiz bid'at'ten uzak olsun ki ibadetlerimiz kabul olsun.

Yazık, sabahtan akşama uğraş namaz kıl-dım, oruç tuttum, hacca gittim, umre yaptım.

Kaçıncı haccın efendi?

“Valla saymadım, parmaklarım yetmedi ki kaç defa hacca gittim, bir sürü gittim.”

Ama hiç emaresi yok!

İşte anahtarı burada; bid’at ehli ise Allah kabul etmiyor.

Allah bizi bid’atlardan korusun, kurtarsın. Dinimizin safi hâline şöyle %100 katıksız, Peygamber Efendimiz’in zamanındaki hâline, sahabe Müslümanlığı hâline bizleri getirsin. İbadetlerimizi, niyazlarımızı, hayırlarımızı kabul eylesin.

لَا يَقْعُدُ قَوْمٌ يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا حَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ
وَعَشِيَّتُهُمُ الرَّحْمَةُ وَنَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ
وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ

*La yak’udü kavmün yezkürûnellâhe illâ haffethümü’l-melâiketü ve ğaşıyethümü’r-rahmetü ve nezelet ‘aleyhimü’s-sekînetü ve zekerahümullâhu fî-men ‘indehû.*⁶

⁶ Gümüşhânevî, *Râmûz*, 489, r. 12.

Bu da çok kaynaklarda, Ebû Hüreyre ve Ebû Saîd hazretlerinden *radiyallahu anhüm ecmaîn* rivayet edilmiş bir hadîs-i şerîftir.

Demin, [yukardaki hadisi izah ederken] *sarf* ve *adl* kelimelerini izah ediverecektim. *Sarf* kelimesini izahı; yani “*Sarfını* da *adlini* de kabul etmez” [demek,] nafilisini ve farzını mânasına gelebilir diyorlar. Bir de *sarf* kelimesi *insiraftan*, yani “günahtan yüz çevirmek” mânasından tevbe mânasına gelir. “Tevbesini de kabul etmez.” diyorlar. *Adl* de; mukâbele, fidye mânasına gelir. “Fidyelerini kabul etmez.” demek oluyor.

Ama bu ikisi yan yana geldi mi; *sarfını adlini* kabul etmez demek, şusunun busunu hiçbir şeyini kabul etmez demektir. “Allah bid’at ehlinin hiçbir şeyini kabul etmiyor.” demek.

Burada sayılmamış bir şey acaba kabul olur mu? Burada kurbanını zikretmemiş, hah yakaladım! Peygamber Efendimiz bid’at ehli olan bir insanın kurbanı da kabul olmaz demiyor, acaba o kabul olur mu?

O da kabul olmaz. “Hiçbir şeyi kabul olmaz.” mânasına Peygamber Efendimiz

ekstrem uçları söylemek suretiyle hiçbir şeyinin kabul olmayacağını belirtiyor.

O halde bid'atten uzak olacağız, onu anladık. O çok önemli bir hadîs-i şerîf, dinimizin önemli bir şeyi, ibadetlerimizin kabulünün anahtarı, işin sırrı, püf noktası, can damarı, bam teli, onu anladık.

İkinci hadîs-i şerîf. Buyurun mânasını düşünelim, söyleyelim. Peygamber Efendimiz buyuruyor ki;

La yak'udü kavmün; “Bir kavim oturmaz.” *Yezkürûnellâhe.* “Bir kavim Allah'ı zikretmek haliyle bir yere oturur oturmaz.” Yani “oturunca” demektir. *İllâ haffethümü'l-melâiketü.* “Melekler o kavmi çepeçevre toplaşıp kuşatırlar.” O kavmi, o topluluğu. Kavim “insan grubu” demektir. Bir grup insan Allah'ı zikreder bir vaziyette bir yere gelip oturdular mı, hiç çaresi yok hemen otomatikman bu olur; melekler onların etrafına üşüşürler, hemen toplaşırverirler, melekler yığılıverirler. Melekler toplanır, sonra;

Ve ğaşiyethümü'r-rahmetü. “Allah'ın rahmeti bunları şöyle kaplar.” İnsanın tüyleri

diken diken olur. Allah'ın rahmeti öyle onları kaplar. *Ve nezelet 'aleyhimü's-sekînetü.* "Allah'ın sekînesi onların üzerine iner." Şöyle bir huzur, bir rahatlık, Allah'ın verdiği bir ikram, huzur hali onlara iner. *Ve zekerahümullâhu fî-men 'indehû.* "Allahu Teâlâ hazretleri etrafındaki yakın meleklerine yani yüce meleklerine, yüksek rütbeli meleklerine onları anıp, metheder."

"Bak bu kullarım yeryüzünde şeytana, nefse uymamışlar, gaflete düşmemişler, dalaletle sapmamışlar, küfre girmemişler; oturmuşlar, beni biliyorlar, varlığımdan, birliğimden haberdarlar, beni istiyorlar, beni zikrediyorlar." diye Allah bu kulları öteki meleklerle över, metheder. "Görüyor musunuz benim kullarımı, nasıl beni zikrediyorlar." diye Allah o kulları, onlara zikreder, anar, yâd eder. Yani sen burada Allah diyorsun, Rabbimiz Teâlâ orada meleklerine bu topluluğu anıyor.

Şimdi zikir iyi bir şey mi, kötü bir şey mi kardeşlerim? İşte hadis, işte akıl, işte mantık, işte siz, işte ben! Buyurun... Zikir iyi bir şey mi, kötü bir şey mi?

İyi bir şey. Kötü bir şey olsaydı melekler toplaşmazdı, Allah methetmezdi. İnsanların üzerine rahmet böyle inip kaplamazdı, sekînet üzerlerine inmezdi. İyi bir şey!

Peki, nedir bu bizim kavmimizdeki sapıkların zikir düşmanlığı?

Din düşmanlığı, başka bir şey değil. Zikir deyince tüyleri diken diken oluyor!

Vay! Herifler toplaşmışlar, zikrediyorlar.

Eee ne olur? Allah diyorlar fena mı? Fena olsa Peygamber Efendimiz metheder mi?

İşte çok zikretme, oynatırsın. Öyle diyorlar. Neme lazım, oynatırsın.

e. Dinimizin Aslını Unutmamalıyız

Dinimizin aslını, özünü unutmuşuz. Bazı kimseler dinimizin aslına dik, böyle doğrudan doğruya hücum ediyorlar da, biz de sanıyoruz ki dinimizin aslına hücum etmiyorlar canım. Kenarından, kıyısından, ufacık, tefecik zararlar geçiriyorlar sanıyoruz. Özüne, esasına [saldırıyor.] Seni rahmete erdirecek, sana huzur verecek, kalbine itminan verecek olan, en kıymetli ibadet; Allah indinde senin mertebeni en

yükseltecek olan ibadeti sana öcü gibi gösteriyorlar.

Filanca topluluk yakalandı. Ceplerinden suç aletleri çıkartılıyor; 99'luk tesbih, bir beyaz takke, bir bilmem ne!

Ne olur?

Sarık sarıyorlarmış!

“Sarık sararak kılınan bir namazın, sarıksız kılınan namazdan 70 kat fazla sevabı var.”⁷ Bundan sarık sarılıyor. Müftü efendi cemaate sarık sarmayı yasaklamış. Ey Müftü efendi! Sen ölmeyecek misin, sen âhirete gitmeyecek misin, sen Allah'ın hesabına inanmaz mısın? Sen Peygamber Efendimiz'in sünnetini duymadın mı? Müftülük makamında işin ne?

Madem hadis bilmezsin, madem dinin aslını bilmezsin, madem ki sevabın hangisi daha çoktur bilmiyorsun o halde o makamda durma! Kusura bakmayın, ben bu işin ehli değilim; kömürcülük, demircilik yapıyım, başka meslek yapıyım paramı oradan kazanıyorum. Buraya bir ehli gelsin de o makamı işgal etme!

Peygamber Efendimiz, “Sarık, meleklerin simasıdır, alametidir.”⁸ diyor. Kendisi sarık sarmış, sarık sarmayı tavsiye etmiş, sarıkla kılınan namaz daha sevaptır diyor. Bunun üzerine de müslüman kardeşlerimiz, ceplerinde sarık olabilecek malzemeyi taşıyorlar şuralarında, buralarında. Camiye gelince hemen son cemaat yerinde fırt, fırt, fırt, fırt, fırt döndürüyor sarığı sarıyor. Yani sarığın böyle yapma olması da şart değil. Şart değil böyle yapma olması. Tabii hali daha güzel. Sen de bir tülbent edin. Camiye gelince sarmayı öğren. Şöyle şöyle şöyle her sargısı, her dolamasına bir başka sevap var. Ne kadar çok olursa o kadar çok iyi. Bakıyorsun sarık güzel bir kıyafet doğrusu. Caminin içinde onunla namaz kıldığın zaman sevabı çok oluyor.

Biz camimizin içinde, Peygamber Efendimiz’in tavsiye etmiş olduğu ibadeti yapmayacak mıyız?

Müftü efendi yasaklamış, yapmayın, yapılmaz.

Biz tesbih çekiyoruz. Hadîs-i şerîflerden pazar günü böyle sizlerle okuyoruz ya, bu hadîs-i şerîflere göre tesbih çekiyoruz. Mesela, *Allahümme ecirnâ mine'n-nâr, Allahümme ecirnâ mine'n-nâr....* Yedi defa denmesi hadîs-i şerîf var.⁹ Bir yerde bir camide bir kardeşimiz yapmış, imam mı demiş orada kim demiş bilmiyoruz. “Bırakın böyle bid’atleri!” demiş.

Sübhanallah! Sübhanallah! Sübhanallah! Ne günlere kaldık ey Gazi Hünkâr! İmam veya öteki din görevlisi, bırakın bu bid’ati demiş.

f. Allahümme Ecirnâ Mine’n-nâr Zikrinin Önemi

Ona bid’at demezler sana bid’at derler. Çünkü bu hadîs-i şerîf de var. *Allahümme ecirnâ mine'n-nâr.* Yedi defa, “Yâ Rabbi! Sen bizi cehennemden koru!” diyorsun. Peygamber Efendimiz deyin demiş.

Yedi defa denmesi neden?

İnsan yedi cehennemden âzat olsun diye. Hikmeti anlaşılıyor.

Peygamber Efendimiz yapın demiş. Onu yapsak sünnet olacak, sevap olacak, hem de duamız kabul olursa cehennemden kurtulacağız. Ötekisi hiç ömründe duymamış, “Nereden çıkardınız bu bid’at işi, yapmayın şu bid’ati.” diyor.

Unutulmuş olan bir sünneti ihyâ ediyoruz, bid’at değil!

“Ümmetin fesada uğradığı zamanda, sünnet-i seniyyeyi nebeviyyeyi ihyâ edene 100 şehit sevabı var.”¹⁰ Onun peşindeyiz. Kim Peygamber Efendimiz’in sünnetini ihyâ ederse ona 100 tane şehitlik sevabı verilecek. Bir tane şehit sevabını alsak, yeter. Hesapsız cennete gireceğiz. Şehitlerin defteri açılmayacak, hesabı görülmeyecek. Onlara sen falanca gün şu kusuru işlemişin, bu kabahati yapmışsın denmeyecek. Onlar o şehitlik halleriyle kanları üzerinde kalkacaklar, onlara sorgu sual yok! Allahu Teâlâ hazretleri onları en üstün insanlar olarak cennete sokacak. Bir şehitlik makamını aldı mı öyle olacak.

Yüz şehitlik makamı ne demek?

Şehitlerden de önde gidecek demek. Öyle anlaşılıyor ki bu işte bazı zorluklar da olacak demek. Biraz da zorluk olacak, kolay değil. Eh tatlı dille, güleç yüzle anlatırsın;

Kardeşim, bu bid'at değil, senin sözün yanlış, böyle şeye bid'at demezler. Yanlış bir iş yapılırsa bid'at olur. Bunlara sünnet derler. Bunları yapalım filan diye yavaş yavaş öğreteceğiz. Yaygın bir cahillik var. Az buz değil, okumuşlar da cahil.

Okumuşlar ama ne okumuşlar?

Okumuş, matematik okumuş, okumuş fizik okumuş ama ne fayda...

Biz bir mühendislik fakültesinde öğretmenler odasındayız. Anakara'da özel mühendislik fakültesi vardı ben de orada derse gidiyorum. Bir meşhur fizik profesörü de derse geliyor. Büyük salonu var; tabii ders arasında orada oturuyoruz. Fizik profesörü açtı ağzını yumdu gözünü İslâm hakkında yalan yanlış konuşuyor. Bilmiyor çünkü, profesör ama fizik profesörü bilmiyor. Dedim ki;

Hocam, şimdi ben size fizikten bir şeyler anlatsam; elektrik, optik bahsinden, daha

başka konulardan ve fizik kanunlarına, sizin bilgilerinize aykırı, saçma sapan şeyler söylesem yani atsam ne yaparsınız? ‘Yahu sen bu işi bilmiyorsun sus!’ dersiniz. Siz profesörsünüz ama bu dini konuları bilmiyorsunuz, söyledikleriniz yanlış, susun bu işleri bize bırakın.”

Bilmiyorsun! Sen fizik tahsili görmüşsün fizikten profesör olmuşun, ilahiyattan değil ki! Ben de ilahiyat tahsili görmüşüm. Hürriyet gazetesi, Günaydın gazetesi yarım sayfa adamın bir de resmini basıyor, büyük din âlimi profesör bilmem kim?

O din âlimi değil ki, tarihçi, kime yutturuyorsun?

E ilahiyat fakültesinde!

Olsun.

İlahiyat fakültesine bir tarihçi lazım olmuş getirmişler, tarihçi tayin etmişler. O dini mesele oldu mu gider ilahiyatçı profesöre sorardı. Kendisi bilmezdi, ötekisine sorardı. Sen onu nereden büyük din adamı yapıyorsun. O da tabii orada kasılmış köşeye diyor ki;

Araplar fenadır, bilmem kimler fenadır!

Olabilir, iyisi de olur fenası da olabilir ama ne, ne geçecek eline?

Senin yaptığını İngiliz Lavrens de yaptı. Araplara gitti, Türkleri kötüledi. Türklere geldi, Arapları kötüledi. Bizi birbirimizden ayırdı, şimdi kendisi sömürüyor. Bizim belde-lerimizde biz kardeş kardeş yaşıyorduk. Şimdi aynı şey Kürtçülük meselesinde de var.

Kürt devleti kurulsa ne olacak?

Rusya bizim Raman'da, Batman'da çıkan petroleri sömürecek. Kafkasya'nın petroleri az geldi, oraları da sömürecek. Yani yorgan gitti mi kavga biter. Hiçbir şey kalmaz. Oradaki ahalinin hepsini Sibiryaya sürerler. Oradan başlarlar petroleri emmeğe. Herhalde Kafkasya'daki petroleri azaldı. Çünkü ben bir mecmuada okumuştum; Rusya'nın 11 yıllık petrolü kalmış galiba yani çeke çeke, çeke çeke veya 8 yıllık, rakamları unuttum. Amerika'nın 11 yıllık filan en büyük petrol yatakları Ortadoğu'daymış; Kuveyt'te, Suudi Arabistan'da, bilmem nerede...

Biz de petrol yataklarımızı daha kullanmadık. Biz akıllılık ediyoruz yani sonda

kullanırız diye... Bize Şimdi 30 yıllık, 50 yıllık petrol olduğuna dair bilgiler geliyor. Burada kardeşi kardeŐe kırdıracıklar, ayrı devlet kurduracaklar ondan sonra Sovyet Sosyalist Cumhuriyetlerine bir tane daha katılacak. Ayıkla pirincin taşını! BÖyle bÖyle sÖmÖrdÖler bizi. Sizi Osmanlılar sÖmÖrÖyor diye diye Arapları bizden ayırdılar, Şimdi kendileri sÖmÖrÖyorlar. Kanını iliğini sÖmÖrÖyor ve biribirine kırdırıyor gÖrÖyorsunuz. Onun iÇin biz evvelce kardeş kardeş geğiniyorduk, mutlu idik; Şu ŞÖyle bu bÖyle diyerek bu hâle getirdiler.

Allahu Teâlâ hazretleri bize mÖslÖmanın gÖzÖnde, aklında olması gereken feraseti versin. ŞÖyle baktığın zaman Őıp diye gerĐekleri gÖrmeyi Allahu Teâlâ hazretleri cÖmlemize nasip eylesin.

Demek ki Allah'ı zikretmek dinin farzlarından biridir kardeşlerim. Özetleyeyim; Allah'ı zikretmek dinin farzlarından biridir, yasak olamaz. Çünkü namaz, oruÇ, hac, zekât yasak değildir o da Allah'ın fazlarından biridir, yasak olamaz ama kÖtÖ gÖsteriliyor.

Hacı efendi, ÖrtÖlÖ kadın kÖtÖ gÖsteriliyor ÖbÖr taraftan affedersiniz kÖtÖ yola dÖŐmÖŐ

fahiŝe! Gazetenin bir sayfası iki sayfası kendisine tahsis ediliyor. Evinde nasıl rezalet edermiŝ, nasıl banyo yaparmıŝ, banyoda hangi parfümleri kullanırmıŝ, nasıl köpükleri köpürtürmüŝ onun resmini basıyor. Bacağını çıkartmıŝ, kolunu çıkartmıŝ... Görüyorsunuz akıl mantık ortada! Namuslu insana atıyor, namussuzu bayraklaŝtırıyor, ona özendiriyor. Bu sefer bizim genç kızlar da artist olacağım diye köyden kaçıyor. Haydi [anne baba] kızını arasın bakalım. Kandırdılar, hem de gün gün, yavaş yavaş kandırıyorlar.

Allah cümlemize uyanıklık versin.

لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: خَبِثْتُ نَفْسِي وَلَكِنْ لِيَقُلْ:
لَقَسْتُ نَفْسِي

*Lâ yekûlenne ahadüküm habüset nefsi velâkin li-yekul le-kaset nefsi.*¹¹

“Sizden biriniz ruhum nefsim habis olsun, pis oldu, habis oldu’ demesin ama ruhum katılaştı yani feyz alamaz oldum desin”

---

¹¹ Gümüşhânevî, *Râmûz*, 489, r. 13.

g. Müslümanın Sözü Edepli Olur

Buhârî’de, Müslim’de ve diğer kaynaklarda var, Peygamber Efendimiz diyor ki; “Sizden biriniz ruhum, nefsim habis, pis oldu demesin.” Habis kelimesi var ya nefsi hakkında o kelimeyi kullanmasın. Ama desin ki; “Ruhum katılaştı.” Yani feyz alamaz oldum, duygularım biraz şey yaptı manasına böyle diyebilir ama habis oldu, demesin. Demek ki Araplar bu sözleri kullanıyorlarmış.

Peygamber Efendimiz bize sözün edebini de, nasıl konuşmamız gerektiğini de öğretiyor. Biz de zaman zaman çocuklarımıza demez miyiz, evladım öyle deme ayıp olur şöyle de. Misafire şöyle denilir, sen diye hitap edilmez siz diye hitap edilir filan diye öğretiriz ya. Büyüğüne bir şey dilekçe vereceğin zaman ‘arz ederim’ denilir. Kendinden aşağı olanlara söylerken rica ederim denir filan diye yazışmalar da filan edep öğretiriz. Burada da Peygamber Efendimiz diyor ki; “Sizden biriniz nefsim habis oldu demesin. Dese dese içim katılaştı, nefsim ruhum biraz katılaştı, kasvet bağladı desin, fazla demesin.”

Neden?

Çünkü müslüman esas itibariyle iyidir.
Yani müslümanın mayası temizdir.

Müşrikler?

إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ
بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا

*Inneme'l-müşrikûne necesun fe-lâ yak-
rabu'l-mescide'l-harâme ba'de 'âmihim
hâzâ.*¹² Allahu Teâlâ hazretleri Kur'ân-ı
Kerîm'de diyor ki; “Müşrikler pistir, necistir.”

Allah Allah! Sabah akşam yıkanıyor hocam
bunlar?

Ne kadar yıkansan onların pisliği gitmez.

“Müşrikler pistir. Mescid-i Harâm'a bu yıl-
dan sonra yaklaşmasınlar.” Cidde'den Kâbe-i
Müşerrefe'ye yola çıkarsınız, [Mekke'ye] 20
küsür kilometre kala bir köprü vardır. Orada
askerler, nöbetçiler durur. Şöyle yana doğru
kivrılan bir yol vardır, oraya “Gayrimüslimler
bu tarafa.” diye levha asmışlar. “Buradan

---

¹² 9/Tevbe, 28.

ileriye müslümandan gayrısı geçemez.” diye yazıyorlar.

Neden?

O âyet-i kerîmeye göre müşrikler, imansızlar Mekke’ye giremez.”

Neden?

Mânevî bakımından pis onun için. Buna mukabil müslüman temizdir.

Onun için, “Nefsim habis olsun demesin, ancak beni biraz kasvet bağladı desin.” Çırpırır yine iyi olur. Altın ezilse, büzülse, yamulsa yine altındır. Çünkü mayası altındır. Kötü bir pis madde de, artık ismini söylemeyelim, hangi kılığa girerse girsin, hangi pakete sarılırsa sarılsın içi pistir. Bir misalle söyleyeyim.

h. Hacı Bektâş-ı Veli Hazretleri

Hacı Bektâş-ı Velî’yi nasıl birlisiniz?

Biz hüsn ü zan ederiz bazıları diyorlar ki, Hacı Bektâş-ı Velî bıyıkları ağzına giren uzun bıyıklı Alevî dedesi, namaz kılmayan, filan böyle bir insan. Arap harsının, kültürünün bas-kısına karşı Türk kültürünü korumuş! Vay vay vay! Böyle diyorlar yani.

Hacı Bektâş-ı Velî acaba böyle mi?

Kitaplara bakıyorsun Hacı Bektâş-ı Velî hakkında diyorlar ki; Türk değildi Arap'tı, Peygamber Efendimiz'in soyundandı.

Haydi! O mu doğru söylüyor bunlar mı doğru söylüyor? Bir.

i. Sarhoşluk Veren İçkinin Necis Olması

İkincisi Hacı Bektâş-ı Velî'nin kitabına bakıyorsun diyor ki, "İçki pistir murdardır." İçki şarap, rakı, votka bilmem ne cins olursa olsun. İnsana içildiği zaman sarhoşluk veren içki. Bu içkiye eskiden Türkler süçi derlerdi. Askere çeri dedikleri gibi o devirde [içkiye] süçi derlermiş. İçki içildiği zaman insanın aklını alıp sarhoşluk verir; gayri meşru işler yaptıran şeyler haramdır. Pis yani şeriat bakımından murdardır.

İnsanın üstüne dökülse ne olur?

Yıkanması lazım gelir, yıkanmazsa namazı kabul olmaz. Şarap döküldü, bira kapağını fırt kaldırdı -bira bu kapağın altındadır- fışş fışkırdı. Üstü biralandı, adam ne yapacak? Pantolonu yıkayacak, onunla namaz olmaz. İçkidir, pistir.

Şimdi Hacı Bektâş-ı Velî diyor ki,

“Bir içkiyi bir şişeye koysalar, şişenin ağzını sımsıkı kapasalar, denizin kenarına götürseler, ta 10 sene yıkasalar yine pistir, yine murdardır, diyor.

Neden?

İçkidir çünkü diyor. Hacı Bektaş’a bağlıyız diyen insanlar da bugün Hacı Bektaş’ı kutlama törenlerinde kırmızı şarap mı içersin, beyaz şarap mı içersin, kova kova buyur; iç, iç içe-bildiğin kadar; kova ile fıçılarla... Hacı Bektaş’ı onlar öyle şey yapıyorlar.

Onun için Allahu Teâlâ hazretleri bize gerçekleri gösterebilir, bunları bilelim başkalarına söyleyelim.

Ben Hacı Bektaş kasabasına da gittim bu şeyleri orada da söyledim. Yanlış biliyorlar, dini tahrif ediyorlar, dinden aslı esas olmayan şeyleri yapıyorlar. Şimdi orası öyle de, Hacı Bektâş-ı Velî bile ne diyor? Yani içkici tanınan bir şahıs bile ne diyor, yani içki şişenin içinde olduktan sonra 10 yıl yıkasan temizlenmez diyor. Kâfir de kâfirlik içinde olduğu zaman 20 yıl, 30 yıl, 50 yıl, 100 yıl yıkansa temiz olmaz.

Kalbi, gönlü, imanı, aklı pis, Allah'ın varlığını anlayamamış, Rabbimiz sevmiyor! Rabbimiz pis demiş biz de sevmiyoruz; imana gelince bağrımıza basarız. Hangi milletten olursa olsun, ne olursa olsun, imana geldi mi kelime-i şehâdet getirdi mi bizim imanımıza girdi mi kardeşimizdir. “Müslümanlar kardeştir.”

Onun için, “Müslüman kendisine nefsim habis oldu demesin, kasvet bağladı kalbimi.” desin, “Kendisine hakaret etmesin çünkü kendisi iyidir.” demek istiyor Peygamber Efendimiz. Bizler de bütün kardeşlerimize bu gözle bakalım. Madem ki dersimizin sonunda en son bu hadîs-i şerîf geldi, bütün kardeşlerimize bu gözle bakalım.

Esas itibariyle [müslümanın] mayası temizdir. Peygamber Efendimiz onlara pis demesine razı olmuyor; müminlerdir, madem ki müslümandır, kalbi temizidir, kusurları düzelir. Biz de onlara yumuşaklıkla muamele edelim, doğruları, gerçekleri anlatalım, insanlara İslâm'ı yeniden öğretilim. Peygamber Efendimiz'in sünnetini bu asırda biz ihyâ edelim, şehit sevaplarını biz alalım.

Allahu Teâlâ hazretleri bizi dîn-i mübîn-i İslâm'a en güzel tarzda hizmet edenlerinden eylesin. Dedelerimizin cepheden cepheye koşup, canlarını mallarını varlıklarını emeklerini İslâm için harcadıkları gibi bize de Rabbimiz Teâlâ İslâm'ı hizmet aşkı versin. Bizim elimizden çok hayırlar hâsıl olsun. Müslümanlık gelişsin beldelerimiz emniyet, âsûdelik, huzur, saadet içinde nice nice asırlar payide olsun, diğer milletlere önder olsun, numune olsun. Allahu Teâlâ hazretleri beldelerimizi düşmanlarımıza çiğnetmesin pis yanlış ideolojilere istila ettirmesin.

Fâtiha-ı şerîfe mea'l-Besmele.

***

SORULAR - CEVAPLAR

Soru: *Dişlerin dolgu yapılmasında bir mahsur var mı?*

Cevap: Diyanet İşleri Başkanlığında, Din İşleri Yüksek Kuruluna da sorulmuş dişlerin dolgu yapılmasında bir mahsur yok, yapılırken de abdestli olmak mecburiyeti yok, başka bir mezhebe kaymak, geçmek mecburiyeti de

yoktur diye geniş geniş konuştular yanımda, o bakımdan rahat edin.

Soru: *Namazlardan sonra topluca çekilen tesbih bid'at mi?*

Cevap: Hayır, bid'at değildir, sünnettir...

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

3 Zilka'de 1402 / 23.08.1982

İskenderpaşa Camii/ İstanbul

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

